

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان

بیمارستان آموزشی درمانی شهید رحیمی

آشنایی با داروی تراستوزوماب (هرسپتین)

شناسنامه ی بروشور آموزشی

عنوان	آشنایی با داروی هرسپتین
تهیه و تنظیم	فاطمه متین کیا
سمت	کارشناس پرستاری
تایید کننده و نظارت	کارگروه آموزش به بیمار
سال بازنگری	1405
ناظر کیفی	
دکتر یحیی بهاروند	

دکتر یحیی بهاروند
بورد فوق تخصص هماتولوژی و آنکولوژی
8455

واحد آموزش به بیمار و ارتقاء سلامت همگانی

نحوه نگهداری دارو

دارو را از دسترس کودکان دور نگه دارید.

از مصرف هرسپتین پس از تاریخ انقضا که روی بسته بندی درج شده است خودداری نمایید. منظور از تاریخ انقضا آخرین روز از ماه ذکر شده می باشد.

دارو را در یخچال (دمای ۲-۸ درجه سانتیگراد) نگهداری کنید. محلول های تزریقی باید بلافاصله پس از رقیق سازی مصرف شوند. در صورت مشاهده ذرات معلق در محلول یا تغییر رنگ آن از مصرف دارو خودداری کنید.

شکل ظاهری هرسپتین و محتویات بسته:

هرسپتین پودر سفید یا زرد کم رنگ برای تهیه محلول تزریقی می باشد که به صورت ویال شیشه ای دارای سرپوش لاستیکی در دسترس است. هر ویال حاوی ۱۵۰ یا ۴۴۰ میلی گرم تراستوزوماب است. هر بسته حاوی یک ویال پودر می باشد.

Carubama

شماره تلفن بیمارستان: ۸-۳۳۳۳۶۱۴۲

بخش آنکولوژی: ۲۶۷۶-۲۵۴۴

آموزش همگانی: ۳۳۳۳۸۱۵۶

وب سایت: rahimi.Lums.ac.ir

ارزیابی های قلبی:

درمان با هرسپتین به تنهایی یا در ترکیب با یک داروی دیگر ضد سرطان ممکن است بر قلب اثرگذار باشد، بخصوص در صورتیکه سابقه مصرف آنتراسیکلین هارا داشته باشید. بنابراین عملکرد قلب پیش از درمان، حین درمان (هر ۳ ماه) و پس از درمان (به مدت ۲ تا ۵ سال) با هرسپتین ارزیابی می شود. در صورت بروز علائم نارسایی قلبی ممکن است نیاز به توقف مصرف هرسپتین داشته باشید.

در صورت وجود هر یک از موارد زیر قبل از مصرف هرسپتین به پزشک یا داروساز اطلاع دهید:

سابقه نارسایی قلبی، بیماری عروق کرونر، بیماری های دریچه ای قلب و فشارخون بالا، سابقه مصرف داروهای ضد فشارخون یا مصرف فعلی این داروها.

سابقه مصرف یا مصرف فعلی بعضی داروهای مورد استفاده در درمان سرطان. این داروها (یا هر یک از سایر داروها از دسته آنتراسیکلین ها) می توانند موجب آسیب عضله ی قلب و افزایش خطر مشکلات قلبی با مصرف هرسپتین شوند.

تنگی نفس، بخصوص اگر در حال مصرف یک تاکسان هستید. هرسپتین به ویژه در نوبت اول مصرف می تواند موجب اختلال تنفسی شود که در صورت سابقه تنگی نفس این اثر شدیدتر خواهد بود. در موارد بسیار نادر، افراد دچار اختلال شدید تنفسی پیش از درمان با هرسپتین با دریافت این دارو فوت کرده اند.

سابقه ی هر نوع درمان برای سرطان

در صورت دریافت هرسپتین با هر داروی دیگری برای درمان سرطان لازم است راهنمای هر یک از آن داروها را مطالعه نمایید.

آشنایی با داروی تراستوزوماب (هرسپتین)

هرسپتین حاوی تراستوزوماب (نوعی آنتی بادی منوکلونال) می باشد. آنتی بادی های منوکلونال به گیرنده های خاصی متصل می شوند. تراستوزوماب به طور انتخابی به گیرنده ی خاصی بنام فاکتور رشد اپیدرمال انسانی نوع ۲ متصل می شود. این گیرنده در سطح برخی سلول های سرطانی به مقدار فراوان یافت می شود و موجب تحریک رشد آن ها می شود. هرسپتین با اتصال به این گیرنده ها موجب مهار رشد و مرگ سلول های سرطانی می شود.

موارد مصرف:

هرسپتین در موارد زیر برای درمان سرطان پستان و معده تجویز می شود:

مراحل اولیه نوع خاصی از سرطان پستان که دارای تعداد بالای گیرنده فاکتور رشد اپیدرمال انسانی نوع ۲ باشد.

سرطان پستان منتشر شده در بدن با سطح بالای گیرنده مورد اشاره. هرسپتین ممکن است در ترکیب با داروی شیمی درمانی به عنوان درمان اولیه و یا در صورت مؤثر نبودن سایر درمان ها به تنهایی برای سرطان پستان منتشر شده تجویز شود. همچنین این دارو در ترکیب با گروهی از داروها به نام مهارکننده های آروماتاز در بیماران مبتلا به سرطان پستان منتشر شده در بدن با سطح بالای گیرنده و تومور حساس به هورمون های جنسی زنانه به کار می رود.

سرطان معده ی منتشر شده در بدن با سطح بالای گیرنده فاکتور رشد اپیدرمال انسانی نوع ۲ که در ترکیب با سایر داروهای درمان سرطان به کار می رود.

نحوه مصرف هرسپتین

قبل از شروع درمان پزشک میزان گیرنده خاص این دارو (فاکتور رشد اپیدرمال انسانی نوع ۲) را در تومور ارزیابی خواهد کرد. تنها بیماران دارای سطح بالای این گیرنده مورد درمان با هرسپتین قرار خواهند گرفت. هرسپتین باید فقط توسط پزشک یا پرستار به بیمار داده شود. پزشک دوز و رژیم درمانی مناسب شما را تجویز خواهد کرد. دوز این دارو بر اساس وزن تعیین می شود.

۲ نوع فرمولاسیون هرسپتین موجود می باشد:

یک نوع برای تزریق وریدی

یک نوع برای تزریق زیرجلدی

بررسی برچسب دارو برای اطمینان از تطابق نوع فرمولاسیون با روش تجویز آن اهمیت بسیاری دارد.

فرمولاسیون وریدی به طور زیر جلدی قابل تزریق نیست و باید فقط به صورت وریدی تزریق شود.

فرمولاسیون وریدی هرسپتین به صورت تزریق آهسته وریدی تجویز می شود. اولین دوز دارو در مدت ۹۰ دقیقه تزریق می شود و در این مدت از نظر بروز عوارض جانبی تحت نظر خواهید بود. در صورت تحمل دوز اول، دوزهای بعدی در مدت ۳۰ دقیقه استفاده خواهند شد. تعداد تزریقات دارو بر اساس نحوه پاسخ به درمان توسط پزشک تعیین می شود.

برای پیشگیری از بروز اشتباهات دارویی لازم است برچسب ویال ها بررسی شود تا اطمینان حاصل شود که داروی آماده شده برای تزریق هرسپتین (تراستوزوماب) می باشد.

برای سرطان پستان در مراحل اولیه، سرطان پستان و سرطان معده منتشر شده در بدن هرسپتین هر ۳ هفته داده می شود. همچنین این دارو برای سرطان پستان منتشر شده در بدن به صورت یک بار در هفته نیز قابل تجویز است.

توقف مصرف هرسپتین:

از توقف مصرف هرسپتین بدون توصیه پزشک اجتناب کنید. تمام دوزهای دارو باید در زمان دقیق هر هفته یا هر ۳ هفته (طبق برنامه درمان) دریافت شوند. این کار به اثربخشی مناسب دارو کمک می کند.

ممکن است خروج کامل هرسپتین از بدن تا ۷ ماه طول بکشد. بنابراین پزشک ارزیابی عملکرد قلب را حتی پس از خاتمه درمان ادامه خواهد داد.

عوارض جانبی احتمالی

مانند هر دارویی مصرف هرسپتین نیز ممکن است تعدادی عارضه جانبی در پی داشته باشد، اگرچه این عوارض در تمام افراد بروز نمی کنند. بعضی از عوارض ممکن است شدید و نیازمند بستری در بیمارستان باشند.

در زمان تزریق هرسپتین ممکن است تب و لرز و علائم شبه آنفلوآنزا ایجاد شوند که بسیار شایع هستند. سایر عوارض مرتبط با تزریق عبارتند از: تهوع، استفراغ، درد، سفتی عضلات، لرز، سردرد، احساس سبکی سر، اختلالات تنفسی، خس خس سینه، افزایش یا کاهش فشارخون، اختلالات ریتم قلب (تبش قلب، ضربان نامنظم قلب)، تورم صورت و لبها، دانه های جلدی و احساس خستگی. بعضی از این عوارض می توانند شدید باشند و موجب مرگ شوند. این عوارض بیشتر با تزریق وریدی اولین دوز دارو و در چند ساعت اول بعد از تزریق ایجاد می شوند و معمولاً گذرا هستند. شما در مدت تزریق و به مدت حداقل ۶ ساعت بعد از تزریق اولین دوز دارو و به مدت ۲ ساعت بعد از تزریق دوزهای بعدی تحت نظر خواهید بود. در صورت ایجاد عارضه سرعت تزریق را کاهش داده و یا تزریق متوقف نموده و ممکن است برای رفع عوارض مورد درمان قرار بگیرید. ممکن است تزریق دارو پس از رفع علائم ادامه یابد.

گاهی عوارض پس از گذشت بیش از ۶ ساعت از شروع تزریق دارو ایجاد می شوند. در این صورت فوراً با پزشک خود تماس بگیرید. گاهی ممکن است علائم بهبود یابند و بعداً تشدید شوند.

